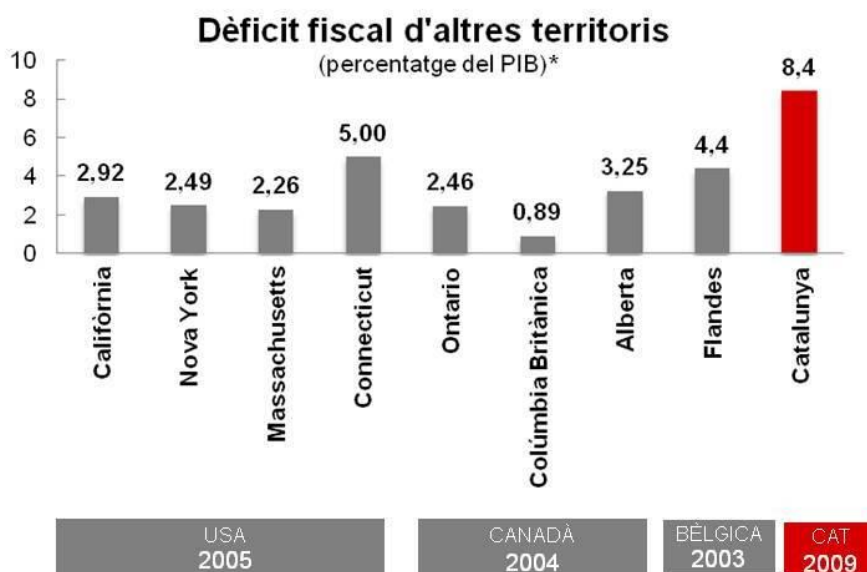

Com hem arribat fins aquí?

1.1 Dèficit fiscal i d'infraestructures. Empobriment de la població

Els qui vivim i treballem a Catalunya aportem 16.000 milions d'euros anuals més del que ens retorna l'Estat espanyol (període 2006-2010), que corresponen a una mitjana del 8,3 % del nostre PIB.

El dèficit fiscal que tenim amb l'Estat és desproporcionat, sense comparació internacional.

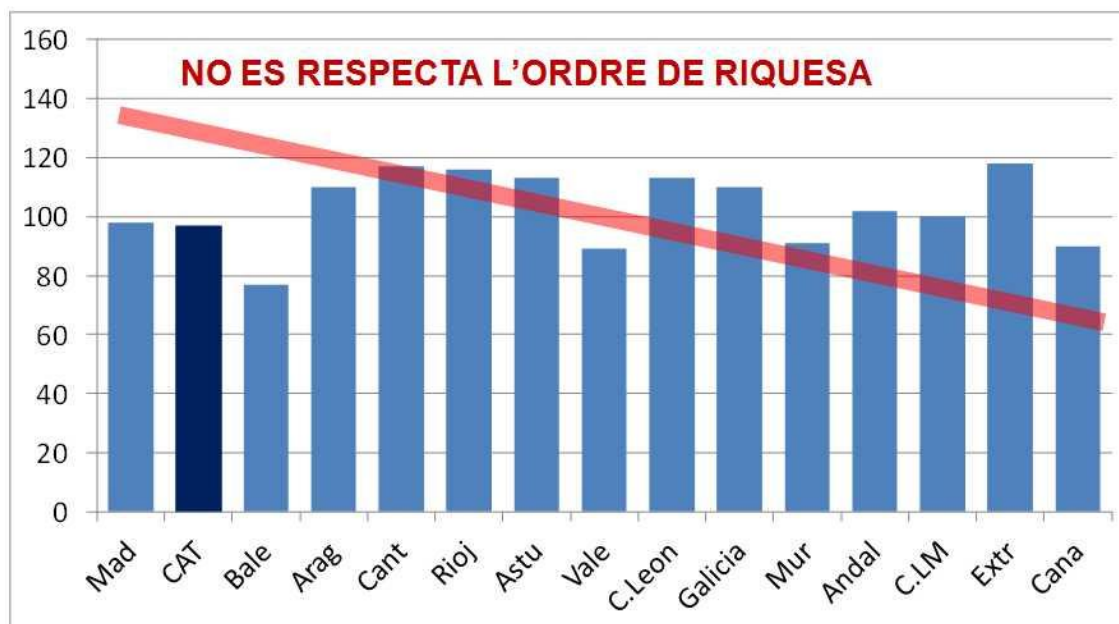
*Mètode de càlcul del saldo fiscal: flux monetari.

Font: Elaboració pròpia segons dades extretes de l'estudi "Anàlisi econòmica del procés d'independència de Catalunya". Núria Bosch. 2013.

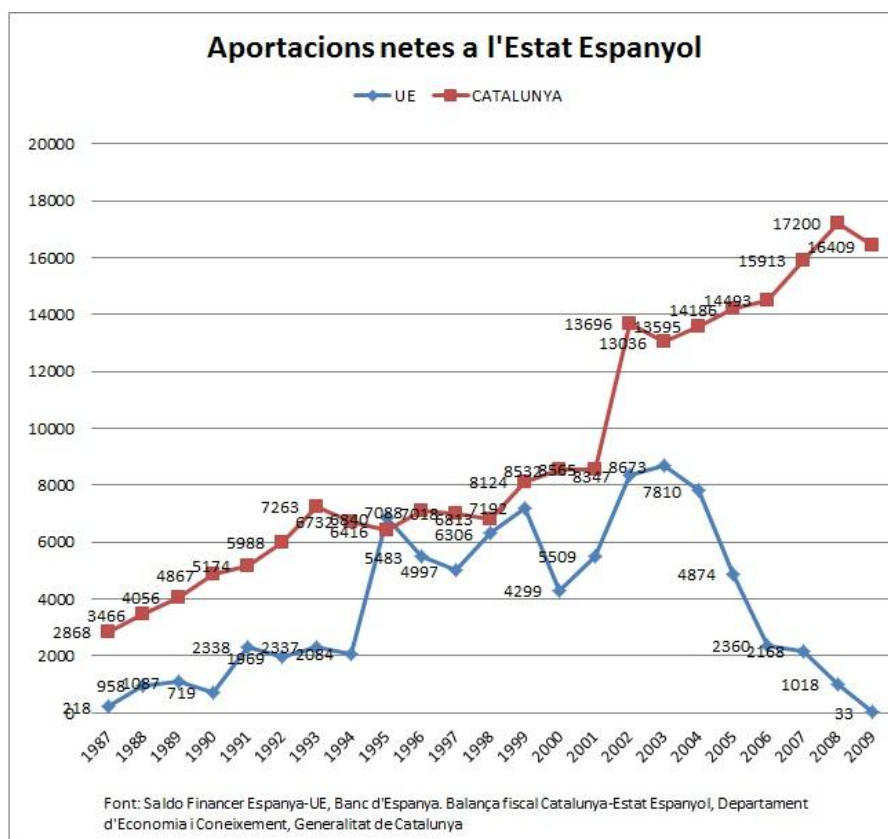
De cada 100 euros que paguem en impostos, només 57 retornen per a ser gastats i invertits a Catalunya en despesa pública, serveis, pensions, infraestructures, etc. Els altres 43 euros es gasten o inverteixen en altres llocs d'Espanya, principalment a Madrid.

L'efecte sobre la riquesa per habitant del país (renda per capita) també és clar. Si abans de pagar impostos Catalunya té un PIB per capita 21 punts per sobre de la mitjana, que la situa en la quarta comunitat de l'Estat espanyol en l'ordre de riquesa, després del repartiment dels fons estatals cau molt per sota d'aquesta posició.

A partir de l'any 2003, amb l'entrada a la UE dels països de l'Est les aportacions dels fons europeus a l'Estat espanyol baixen any rere any. Davant d'aquest fet el dèficit fiscal català s'agreuja.

Malgrat tot, el PIB català, abans de l'espoli, està per sobre de la mitjana europea i de la dels països de l'OCDE. Imaginem-nos en quina posició seríem sense un dèficit fiscal tan elevat.

Seguir a Espanya implica continuar aportant 16.000 milions d'euros anuals més del que retorna l'Estat espanyol en forma de serveis i infraestructures, que corresponen a una mitjana del 8,3 % del nostre PIB.